27.

LISSINGSCHE COURANT.

Donderdag 4 Maart. 1841.

Zaken van den dag.

(Vervolg van onze vorige.)

De benoeming van Mr. DAAM FOCKEMA, tot ... den raad van State, bleek het op nieuw, ... de Koning zich van lieverlede wil doen omrin... door raadslieden van talent, van een onafhan... veerkrachtig karakter, van echt *con... tionele beginselen.* Tot ons leedwezen, zien ... nogtans, dat ook *deze* heer weder aan Z. M. ... cht heeft, van de aanvaarding dier betrekking ... orden verschoond. Zóódoende toch, zal het ... Koning bezwaarlijk gelukken, geleidelijk tot ... verbetering te geraken van het personeel Zij... raadslieden, en inmiddels blijft de natie ver... ... en van den invloed en de krachtdadige mede... ... ing tot herstel, van mannen, op welke zij een ... omen en regtmatig verdiend vertrouwen stelt, ... welker deelneming aan het staatsbestuur de ... ijkste vruchten door haar mogten worden te ... oet gezien.

... eigeen door den heer LUZAC te zijner veront... ... illiging kon gezegd worden, kan wel niet door ... heer FOCKEMA worden ingeroepen. Zijne ja... zijn; zoo wij meenen, ook nog niet tot die ... gle geklommen, dat hij zou moeten vreezen, ... n gewigtig nut meer aan zijn vaderland te kun... toebrengen.

Wat kan *dan* de reden der weigering zijn?

Dat het stelsel van bestuur nog niet *geheel* ver... erd is; dat nog niet *alle* oude Ministers zijn ... etreden? Maar is het dan volstrekt boven allen ... ifel verheven, dat dit *onvermydelyk* is, wanneer ... ... goeds van ons land, van ons bestuur, wor... zal; wanneer een vrijzinnig staatsman, door ... l van dit laatste uit te maken, tot heil van zijn ... erland zal kunnen medewerken?

... n *ons* oog altans, is dit geenszins zóó zeker; ... ook de heer ROCHUSSEN schijnt dit zoo beschouwd ... hebben, toen ZExc., onder nog veel bezwaren... omstandigheden, de portefeuille van financien, ... welke de bladen zoo verward dooreen lagen, in ... nden nam. En, het wordt algemeen erkend, ... xc. deed toch, sinds dien tijd, reeds *veel* goeds. Omdat men niet *alles* kan doen, niet *alles* kan ... beteren, wat men noodig en wenschelijk zou ... ten, mag men zich dàárom onttrekken, om *dat...* ... te helpen doen, te helpen verbeteren, wat zou ... *nnen* geschieden?

Zou dit welbegrepene vaderlandsche liefde wezen? Misschien neemt men aan, dat, door zich te ... trekken, er eindelijk nooddwang zal ontstaan, om ... *eel* van stelsel, *geheel* van Ministerie te veranderen. Dit zou eene verwachting zijn, in welke men ... deerlijk kon bedriegen. Er kunnen hooge, ... r zwaarwigtige staatkundige bedenkingen bestaan, ... lke het den Koning, in het algemeen belang ... ns volks, onraadzaam moeten doen achten, den ... rgang tot eene andere orde van zaken *plotseling* ... doen plaats vinden: gelijk wij dit bereids in ... N°. van den 16 Februarij ll. in eenige bijzon... heden aantoonden; en zoolang *deze* bestonden, ... re er wel bezwaarlijk aan zulk eenen plotselin... ... n ommekeer te denken.

Ook is het eene, alles behalven door de ervaring ... wezene, stelling, dat mannen, welke eenmaal deel ... een slecht of willekeurig bestuur uitmaakten, ... later, onder een *beter* bestuur, onder een ... *eel ander* regeringsstelsel, hun vaderland met ... zaam gevolg kunnen dienen. Hoevele mannen ... en er in *Frankryk*, in *Engeland*, en in ons ... en vaderland, niet worden aangewezen, welke ... er verschillende stelsels, — hemelsbreed in geest, ... gelijkheid en vrijzinnigheid van elkander ver... ... illende; — hunne talenten aan de belangen van ... n land toewijdden, en aan welken nogtans de stift ... r geschiedenis geene eervolle plaats onthouden zal!

Men versta ons ook hier wederom wèl. Het zij ... rre van ons, te willen beweren, dat de nog in ... nctie zijnde mannen der oude regering, in het ... lang van het vertrouwen der natie op het be... ... ur, zouden *behooren* te blijven fungeren; dat er geene keuzen zouden kunnen geschieden, van welke men hopen mogt, dat zij meer *algemeen* genoegen, meer *algemeen* vertrouwen zouden te weeg brengen, dan het aanblijven dier oude Ministers doen kan; wij zijn van het tegendeel zelfs doordrongen. Maar wij beschouwen het dàárom voor den echten vaderlander, voor den man van talenten, en in het bezit van het vertrouwen zijner landgenooten, niet verantwoord, — op grond dat niet *op eenmaal* al zijne wenschen worden bevredigd, aan Vorst en vaderland zijne hulp en medewerking middelerwijl te onthouden. Laat ons daarom hopen, dat eene volgende benoeming, voor zoover die in denzelfden geest plaats vindt, als de beide vorige, een voor den Vorst en de natie meer bevredigend resultaat zal opleveren; dat zij vallen zal op eenen man, die altans *beproeven* wil, *wat* hij vermag, gelijk de heer ROCHUSSEN dit, met aanvankelijk niet ongelukkig gevolg, gedaan heeft, en, naar wij vurig hopen, eerlang te zullen ontwaren, — nog verder doen *wil.*

Met genoegen hebben wij het berigt gelezen, dat reeds in de volgende bijeenkomst der Staten-Generaal een ontwerp van wet ook op het stuk der *conflicten* zal worden voorgedragen. Wij hopen, in het belang der regering, dat hetzelve in eenen vrijzinnigen, echt constitutionelen geest, welke wil, dat de eigendom en de burgerlijke regten der individu's onder de bescherming staan der *wetten*, — zal zijn opgesteld. Dit zou een nieuw bewijs leveren van onzen voortgang op den constitutionelen weg, en niet anders dan het ontluikende vertrouwen, op de zucht der Nederlandsche regering, om alle stof, tot gegronde klagten of bezorgdheid bij de natie op te heffen, krachtdadig te doen toenemen.

Wij moeten het erkennen, nimmer zagen wij de voordragt eener BEGROOTING met meer belangstelling te gemoet, dan die voor het jaar 1842 en 1843.

Dat er, van de bevoegdheid, om *te leenen*, nog geen gebruik is gemaakt, en nog vooreerst niet behoeft gemaakt te worden, scheen ons een gunstig voorteeken toe, dat ten minste nu, bij *deze* Begrooting, van geene nadere leening hoegenaamd de rede zijn zal.

Doch de MIDDELEN, de tot stand gebragte of te brengene BEZUINIGINGEN, zullen ook deze voor de Staten-Generaal, voor de natie, bevredigend zijn?

Zal het blijken, dat er door zulk een groot getal opregte vaderlanders niet vergeefs is gearbeid, om de regering tot de overtuiging te brengen, dat het oude belastingstelsel wiskunstig bewezen is, de armoede met elken dag meer te doen toenemen, den minvermogende geheel uit te putten, den middelstand te verarmen, de bronnen van bestaan, door de nijverheid te drukken, te doen afnemen en opdroogen, — dat er in één woord eene schreeuwende, voor het geheele land heillooze onevenredigheid bestaat in de verdeeling der Staats-, Provinciale en Plaatselijke lasten?

Zal het blijken, dat de regering, bij *die* overtuiging, tevens den moed bezit, om het kwaad zóó krachtdadig aan te tasten, als de dringende behoefte aan *afdoende* verbetering zulks gebiedend vordert?

Wij willen hopen, dat de nieuwe voordragten des Ministers aan alle ware vrienden van hun vaderland slechts stof zullen geven, om toe te juichen, om te erkennen, dat wij in waarheid eene *nieuwe* regering bezitten en dat zij er in alles naar streeft eene *Billyke, regtvaardige* en tevens ZUINIGE regering te zijn.

In het *regtsgeleerde byblad*, werd onlangs een denkbeeld geopperd, om, in afwachting der invoering van het sedert lang te gemoet gezien wordende strafwetboek, eene transitoire wetsbepaling daar te stellen, waarbij de straffen van GEESELING en BRANDMERK, (wie huivert niet reeds bij de enkele lezing dezer woorden?) van nu tot aan de invoering van gemeld wetboek door andere waren vervangen.

Dit denkbeeld wordt door het *Weekblad van het regt* krachtig ondersteund, met bijvoeging: » Het » is reeds veel meer dan tijd, dat men aan zulk » eene wet denke; de Nederlandsche natie kan niet » nog eenige jaren geschandvlekt blijven door pro- » visionele geeselpalen en brandijzers;" en verder: » Wij twijfelen er *niet aan*, of de Koning, den » algemeenen wensch kennende, zal zich haasten, » dien te vervullen."

Z. M. zal zich daardoor zeker eenen schoonen lauwer vlechten, die in niets zal behoeven onder te doen voor kroonen en » kransen, op het veld van eer behaald."

De nieuwe regering, zeggen *wy*, heeft veel goed te maken, veel te herstellen, wat onder de oude aan het Nederlandsche volk tot eene plaag en straf en kwelling is geweest.

Gedurende 25 jaren lang bleef dat volk beroofd van eene mildere en zachtere strafwet, waarop het de regtmatigste aanspraak maken mogt. Daarbij leed menig individu, en de massa des volks moest nog altijd getuige zijn van afgrijzingwekkende strafoefeningen, in den volsten zin onteerend voor den tijd, waarin wij leven, voor de zeden van een verlicht en zachtaardig volk, als het onze.

Wij bragten meermalen hulde aan 's Konings wijze van bevelen, waardoor traagheid, laauwheid en lamheid in de uitvoering derzelve tot onmogelijke zaken gemaakt werden.

Die eigenschap doet ons de hoop koesteren, dat Z. M. niet zal willen gedoogen, dat wat reeds zóólang, zóó onverschoonlijk lang te onregte, aan de natie onthouden werd, nog voor haar zal achterwege blijven, tot het nieuwe wetboek van strafregt geheel zal zijn voltooid.

Toen de *Goessche Courant*, in de laatste dagen, in het staatkundige eenig teeken van leven gaf, en debuteerde in eene taal, welke wij volkomen geschikt rekenden, de gemoederen op te winden of te verontrusten, en een nieuw veld voor hatelijke Godsdiensttwisten te openen, hebben wij ons daartegen verzet en getracht, haar door gronden te overtuigen, dat zij verkeerd gedaan had, met *zulk* eenen toon aan te slaan.

Zij heeft ons dit hoogst euvel geduid en hare argumenten tegen de onze overgesteld, welke wij, om het algemeene gewigt der zaak, zoolang zij ter goeder trouw te werk ging, hebben gemeend te moeten wederleggen.

Nu echter die *Courant*, in hare stellingen terug gedrongen, *met blykbare kwade trouw te werk gaat*, zullen wij het voortaan beneden ons achten, haar te antwoorden.

Zie hier, lezer, een bewijs uit meerdere.

Wij hadden gezegd: » Wij zouden gemakkelijk » geheel kunnen zwijgen, omdat een strijd te *dezer* » zake (wij spraken van aanvallen tegen *ons*, in » het bijzonder gerigt.) weinig of geen algemeen » *nut* kan aanbrengen in het hoofdzakelijk de EIGEN- » LIEFDE is, welke *hier* het harnas aangespt."

Wij voegden daar evenwel achter:

» Ware het dus niet, dat wij noodig achten, een » en ander de HOOFDQUESTIE betreffende, voorkomen- » in haar N°. 15 van den 14^e^ dezer te bestrijden, » wij zouden reeds *nu* gezwegen hebben; maar daar » wij nu *toch* aan het werk moeten, zullen wij het » ook onzer eigenliefde maar inwilligen, eenig ant- » woord te geven op hetgeen *ons* meer bijzonder » is toegewijd."

Wat doet nu de *Goessche Courant*, om ons bij hare lezers hatelijk te maken?

Zij neemt ALLEEN, *onze eerste zinsnede* over, zonder te zeggen, dat wij daar van aanvallen tegen *ons*, in het bijzonder, spraken, en doet het dus voorkomen of die zinsnede moest slaan op de *hoofdquestie*; en laat er nu deze aanmerking op volgen:

» Aan gekrenkte eigenliefde, bij gemis van be- » langrijker onderwerpen, hebt gij dus, voor deze » dagen, en het Vlissingsche en het Goessche ge- » schrijf te danken, dat in allen gevalle weinig of » geen nut kan aanbrengen. » En de *hoofdquestie* » dan, waarvan WIJ spraken?"

Gij gevoelt lezer, dat had nu de *Goessche Cou-*

rant de regtschapenheid gehad, ook onze *tweede* zinsnede over te nemen, zij zichzelve zou hebben gelogenstraft; en het is dáárom, dat zij die opzettelijk achterwege liet.

Wat moet men denken van een blad, hetwelk zich verlaagt, tot *zulke* wapenen en hulpmiddelen de toevlugt te nemen, en waartoe zou het niet in staat moeten worden geacht, wanneer eenmaal de drukpers zich ten doel stelde, eenen Godsdienststrijd te voeren?

En de *Goessche Courant* werpe ons niet tegen ons gezegde, dat wij haar zouden antwoorden, *wanneer er geene belangryker onderwerpen voorhanden waren.* Zeker konden er zich *meer* gewigtige opdoen, dan hetgeen zij in haar N°. van 15 Februarij, *ook met betrekking tot de hoofdquestie*, gezegd had.

Dit echter was nu het geval *niet*, en wij waren dus in ons geheel, en deden niets, dan hetgeen wij gezegd hadden.

Daar één bewijs voor de *kwade trouw* van het blad nog niet voldoende zou kunnen geacht worden, zullen wij er nog een paar bijvoegen, lezer; het is toch voor het laatst.

Hij had de *Roomschgezinden* EN *Rome* met beleedigende gezegden aangevallen. (Men kan ze vinden, in ons N°. van den 4 Februarij N°. 15.)

Hij wil nu zijne bevoegdheid, om dit te doen, staven met de woorden van Paus CLEMENS XIV; maar gij zult daarin te vergeefs ÉÉN woord zoeken, hetwelk gewag maakt, van *Roomschgezinden*, van *Rome* zelve. Het niet: » de *fijnen* brengen der » Godsdienst geen minder nadeel toe dan de god- » deloozen zelven."

Maar zijn de *fijnen* dan ook ROME, dat door U was aangevallen? Zijn al onze landgenooten, die zich naar de voorschriften van ROME gedragen, en die gij daarom *Roomschen* of *Roomschgezinden* gelieft te noemen, FIJNEN, hoedanigen door Paus CLEMENS, gelijk gesteld worden met de goddeloozen?

Zie hier dan, door welke middelen de *G. C.* hare lezers wil leeren, dat men *Rome* en de *Roomschgezinden* in den geest dier Courant mag bejegenen, *volgens de woorden van eenen Paus zelven.*

Oordeel gij-zelf lezer! welken naam *zulke* middelen verdienen.

Eindelijk nog dit.

Wij vroegen: » kan er dan *schyn* des kwaads be- » staan, wanneer er *zekerheid* is, dat het kwaad *niet* » bestaat?"

Om nu te bewijzen, dat dit zoo zijn kan, zegt de *G. C.* » Het *schynt* zoo te zijn, dat de *Vlis-* » *singsche Courant* op den naam van de onfeilbare » aanspraak maakt. Het is *waarheid*, het is *zeker*, » dat het NIET zoo is want ZIJZELVE, en zij zal » het toch wel beter weten, dan een ander, zegt, » dat zij streeft naar den naam van de opregte."

Zoo wil nu de schrijver het doen voorkomen, als bestond de zekerheid, dat wij geene zoo vermetele aanspraken maken, slechts aan ONZE zijde; als beweerden of stelden WIJ dit. En nogtans lezers hadden wij *des schryvers eigene woorden* te baat genomen, ten bewijze, dat de schijn niet BIJ HEM bestond, toen hij gezegd had:

» Zij maakt evenwel, WIJ moeten DE WAARHEID » zeggen, op den naam van de onfeilbare *nog geene* » aanspraak."

Dit beweren, *deze* stelling maakt hij nu tot de onze; om toch ook maar de mogelijkheid van iets onmogelijks voor zijne lezers te kunnen betoogen, en *ons* van valsche stellingen te kunnen beschuldigen.

Wij gelooven hiermede ons voor het publiek genoegzaam te hebben geregtvaardigd, dat wij het voortaan beneden ons zullen rekenen, de *G. C.* zelfs maar met eenen enkelen regel te antwoorden.

Nieuwstijdingen.

ENGELAND.

LONDEN, den 27 Februarij. Het Britsch leger is voor de dienst van 1840--41 gebragt op 203,593 man van alle rangen, waarvan 121,121 in werkelijke dienst, en 29,070 in Indie. De raming der kosten van onderhoud enz. daarvoor, is 6,258,306 p.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 24. Februarij. Daar het ontwerp om Parijs met vestingwerken te omringen door zoo velerlei partij-schakeringen beurtelings verdedigd en bestreden is en aan zoo velerlei verschillende bedoelingen is toegeschreven, kan het ook niet te verwonderen zijn, dat het tot de zonderlingste drangredenen voor en tegen aanleiding gegeven heeft; onder de laatsten is er eene, welke een gewezen artillerie-officier, de heer *Venneur*, in eenen, door het dagblad *la Presse* publiek gemaakte brief heeft aanvoerd. Hij beweert, dat geen afstand van buitenwerken, hoe groot dezelve ook zij, eene vesting voor bombardement beveilligen kan, mits het ligchaam der plaats maar eenige uitgebreidheid hebbe, en uitgebreidheid zeker, is niet de hoedanigheid, die aan Parijs ontbreekt. Kortom, zijne stelling komt hier op neder, dat men, om eene sterkte voor bombardering te beveilligen, niet moet trachten de belegeraars, van derzelver middenpunt verwijderd te houden, want dat dit, op de hoogte tot welke de krijgskunde thans geklommen is, niets baat; maar dat men, zoo mogelijk, de vesting zelve als het ware tot een punt verkleinen of in verschillende punten splitsen moet. De wijze van aanval, aan welke hij meent dat, in elk ander geval, eene stad altijd kan bloot staan, is bombardering door middel van luchtbollen, of zoogenaamde bombes-aërostats. Hij verklaart, gedurende een verblijf, hetwelk hij in de hoofdstad van eene der geroaliseerde mogendheden gehouden heeft, van eene proefneming met zoodanige werktuigen ooggetuige geweest te zijn; zie hier hoe hij het door hem geziene beschrijft:

Een groep groene boomen van vier kilometers in den omtrek was als het punt aangewezen, hetwelk men wilde aantasten. Verscheiden standplaatsen waren aangeduid, van welke men de brandbommen wilde afzenden; de eersten op vier kilometers afstand, de tweede op acht en de derde eindelijk op een myriameter van het ligchaam der ondersteldе vesting. De uitvinder der bombes-aërostats a percussion alsnu de rigting van den wind naauwkeurig gade geslagen hebbende, deed een zeer kleine proefballon, met een aan deszelfs kracht geëvenredigd gewigt bezwaard, naar boven gaan. Vervolgens telde hij zorgvuldig, hoeveel minuten die kleine bol behoefde, om regt boven het hem aangeduide boschje te geraken. Dit ondekt hebbende, keerde hij zich naar eenen anderen ballon van middelmatige groote maar van zeer platte gedaante en wond een aan denzelven gehechten veer op, naar die van een uurwerk gelijkende en bestemd om, na verloop van het getal minuten, hetwelk de kleine luchtbol had aangegeven, eene van donder-poeder voorziene bom (une bombe fulminante) los te laten, die bij het doorboren van het eerste harde voorwerp, hetwelk zij ontmoeten zou, moest barsten, en zoodanig was ingerigt, dat zij de verschrikkelijkste verwoesting zou aanrigten en inzonderheid eene menigte vlammende sprankels verspreiden, waarvan elk, zoo het een brandbaar voorwerp trof, zich aan hetzelve hechten en voortbranden zou, zonder dat men het met mogelijkheid kon blussen.

Acht proefnemingen werden gedaan (zegt het berigt verder) en telkens vielen de donder-bommen in het vierkante plekje van niet meer dan vier kilometers grootte, hetgeen naauwelijks het achtste deel is der oppervlakte van Parijs. -- Heft nu slechts de oogen op (dus spreekt de heer *Venelar* de Parijsenaars aan,) en ziet dien regen, van vuur en brandbollen, welke de wind u aanbrengt! Waar zijn nu uwe staats-, uwe krijgslieden van gisteren, zoo groot wanneer zij praten, zoo klein wanneer het op kennis van zaken aankomt? Op de wallen, die zij gebouwd hebben, met den verrekijker in de hand zoeken zij vruchteloos, ver, zeer ver buiten het bereik hunner magtelooze kanonstukjes, de vreeselijke batterijen des vijands, die u achter uwe muren verpletten en die uwe moedige borst alleen had kunnen terug drijven. -- Weinige caissons zijn tot den vervoer dier geduchte ligte artillerie genoeg, ik heb het model van een caisson voor zaamgeperst gaz gezien, welke vier donderbommen en derzelver luchtbollen voerde; alles te zaam kon gemakkelijk door twee paarden getrokken worden.

— In de Londensche gezelschappen zeide men, dat de betrekkingen van lord *Palmerston* met het kabinet der Tuileriën verre waren van een kenmerk van welwillendheid te hebben aangenomen, en dat de Engelsche regering besloten had nieuwe pogingen te doen, om zijne zeemagt tegen de lente overmatig te vermeerderen.

-- Zijn deze berigten gegrond, alsdan moet men zich des te meer verbazen over het besluit, hetgeen ons ministerie schijnt genomen te hebben om een begin van ontwapening te maken.

-- In het laatste gedeelte van het vorige jaar hadden de Engelschen, die zeer talrijk in Frankrijk aanwezig waren, uit hoofde der vrees van oorlog dit land meer dan voor de helft van hun getal verlaten. Thans merkt men op, dat sedert een maand het aantal Engelschen, die te Calais en Boulogne aankomen en zelfs die te Parijs eene vaste woonplaats zijn komen nemen, weder zeer aanzienlijk is.

-- Eerstdaags zal het zegel geligt en de inboedel verkocht worden van de beruchte mevrouw *Laffarge*. Zonderling, dat het wufte volk er belang in schijnt te stellen, een of ander harer goederen aan te koopen, ten einde van zulk eene dame een reliek te bezitten; vooral heeft men het gemunt op haar piano, dat een zeer fraai stuk zijn moet, hetgeen door haar met talent bespeeld werd.

-- Uit Algiers schrijft men, onder dagteekening van 14 Februarij: Laatstleden Vrijdag werkten drie personen, vader, moeder en zoon, te huis behoorende te Dely-Ibrahim, even buiten dat dorp aan den weg, die naar Sidi-Ferruch loopt, toen op eens een panther kwam toegeschoten, die hen aanviel. Van schrik en angst klemden zij zich tegen elkander aan, niet wetende, wat te doen. Doch de jongen grijpt moed, vat zijns vaders geweer, mikt en treft het bloeddorstig gedierte in den schouder. Het stort neder, doch vliegt verwoed weder op, schiet op nieuw naar den knaap heen, maar de krachten waren te ver uitgeput: het stuiptrekt, bezwijmt en sterft. De vader heeft den panther aan een natuurkundig genootschap voor 150 franken verkocht; de zoon heeft eene belooning gekregen voor zijn kloek gedrag.

Mengelingen.

Levensschets van DANIEL O'CONNELL.

(Vervolg van onze vorige.)

In 1815 bevond hij zich in eene meeting te Dublin; met de hevigheid die hem kenmerkt, bestempelde hij er den gemeente-raad dier stad met de benaming van *Bedelaars-raad*; een advocaat, met name ESTERRE, afkomstig van eene familie van uitgeweken Fransche Protestanten, en lid van den raad, beschouwde zich als hierdoor persoonlijk beleedigd en zond hem een cartel. O'CONNELL weigerde aanvankelijk het duel en ontkende iemand persoonlijk bedoeld te hebben; zijne tegenpartij hield aan en dreigde hem met een vuitslag; zijne vrienden zelven verklaarden hem dat hij moest vechten, de pistool werd tot wapen verkozen en de uitdager boette het met zijn leven. O'CONNELL wanhopig over zijne behaalde overwinning, begaf zich, zoo met zijne als met de getuigen van ESTERRE, naar de kerk, zwoer plegtiglijk nimmer meer te zullen duelleren en deed der weduwe van zijne tegenpartij een pensioen aanbieden, ten bedrage van het jaarlijks inkomen van haren man. De gemeente-raad van Dublin besloot evenwel dat dit aanbod niet zou worden aangenomen en versprak de door O'CONNELL aangeboden som, uit zijne fondsen.

Het revolutionnair *Genootschap der vereenigde Ieren*, waarvan wij gewag hebben gemaakt, was opgevolgd geworden door het *Roomsch Catholijk komite*. Een winkelier in zijden stoffen te Dublin, met name JOHN KEOGH, een man van grootere kunde, dan men van zijnen geringen stand en weinige opvoeding zou hebben kunnen verwachten, had dit genootschap gevormd, staande gehouden en in deszelfs handelingen bestierd; met zijnen dood verloor het genootschap al klem, en op het vertrouwen af der gunstige beloften ning GEORGE IV, werd hetzelve geheel ontbonden. De ten bleven echter onvervuld en in 1823 bevonden de Catholijken, steeds onder het Engelsche juk verzu zich onder eenig punt van vereeniging en gezamenlijk king, toen O'CONNELL en SHIEL, tot dus verre vreemd kander, ja zelfs eerder vijandig de een tegen den an kander bij een gezamentlijken vriend in het gebe Wicklow ontmoetten en het plan ontwierpen, om de lijke partij in Ierland aan den staat van vernedering dezelve gedompeld was, te onttrekken. Eenige maand bevonden twintig personen zich vereenigd in de DEMPSEY te Dublin, en vormden zij aldaar de kern ontzettend *Catholijk Genootschap*, hetwelk zes jaren 1829, zich over geheel Ierland uitstrekte, zijne beslui bijzette door de stemmen van zeven millioen mensch aan het ministerie *Wellington* en *Peel* de gewigtige denkwaardige *Emancipatie-wet*, uit vreeze afperste.

Een enkel woord meerder over dit genootschap.

Het is een extra-legaal Gouvernement, voorzien v zelfs budget, schatkist, advocaten, prokureurs en dag hetwelk gansch Ierland in eenen enkelen dag op kan brengen; hetwelk zich heeft opgeworpen tot bes van het volk, tot onvermoeiden controleur van al de lingen van het Engelsch gouvernement; en hetwelk d kracht van een louter zedelijk en daardoor des te ver der gezag, de orde uit de wanorde zelve heeft weten ontstaan. Een centraal, te Dublin zitting hebbend zaamgesteld uit leden, waarvan de wijze van verkiezing gelang der omstandigheden verschild heeft, vertegenwo het Genootschap, en neemt al de maatregelen, die gemeene zaak dienstig worden geacht. Dit komité ve op vaste tijden, onderzoekt en bediscutieerd de wette aan het parlement worden voorgedragen, gispt de ha gen van het Gouvernement en van deszelfs agenten, besluiten en maakt dezelve, door middel van zijne dag bekend; in één woord, het gaat te werk als een we parlement, waaraan niets ontbreekt dan de magt, om wetten voor een ieder verbindend te maken. Het heff omslagen, die in 1835 op eene penny voor ieder lid waren, is, ter ontduiking van de werking van het En parlement, op verschillende wijzen behandeld geworden en andermaal als inconstitutioneel ontbonden, herstelt nootschap zich steeds onder eenen anderen naam en andere vormen, maar de zaak blijft altijd dezelfde; zoo de het zich onder anderen in 1829, *het Catholijk Genoot* in 1837, *het algemeene Iersche Genootschap*; in 1839, *de loopige Maatschappij*, en thans voert het de benaming va *tionale Vereeniging.*

Het voor het eerst doen verkiezen van O'CONNELL in Engelsche parlement, is voorzeker een der stoutste onderne gen van het Iersch komité geweest. De wet die aan Roomsch-Katholijken de verpligting oplag, om, wilde het parlement toegelaten worden, de protestantsche m heid bij eede te erkennen, was reeds, door deze vor alleen, eene wezenlijke wet van uitsluiting en geen Roo Katholijke had het nog immer gewaagd, zich tot kandid stellen, toen het genootschap besloot, de bestaande braveren. De afgevaardigde van Ennis, in het graafsch Clare, de heer *Vesey-Fits-Gerald*, tot de Protestantsche loofsbelijdenis behoorende, maar in het staatkundige der tholijke partij toegedaan, hoedanig iemand door de Ier de benaming van: *een eerlijkman* wordt bestempeld, plaats in het ministerie aangenomen hebbende, moest aan eene herkiezing onderworpen, en was het bij die genheid, in 1828, dat het genootschap besloot, dat O'C zich tot mededinger des ministers zou stellen en zich, of Roomsch-Katholijk, tot kandidaat bij de keizers van zou aanmelden.

(Vervolg en Slot hierna.)

De ondergeteekende heeft het genoegen bek te maken, dat bij hem voor de ongelukkige W duwe met *dertien* Kinderen te Breskens, op gi ren, onder hartelijke dankbetuiging wederom is vangen, eene hernieuwde gift van *f* 7,50, van Leden der alhier bestaande Loge *l'Astre de l'Ori* en der Societeit *la Belle Alliance.*

VLISSINGEN, den 3 Maart 1841.

S. VAN LEEUWEN.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 4. Maart. Sedert den 1. dezer, alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Rolla, G. Miller, Rio Janeiro, koffij; Neptunis, C. O. gren, Marseille, stukgoederen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van reede naar zee gezeild:

Zephyr, T. J. Witteveen, stukgoederen, Hull; Rhodus land, C. Burgess, Savannah, ballast; de vrouw Aaltje, zum, ballast; de vrouw Trijntje, E. de Biet, Embden, ball Luna, A. M. Doyer, Hamburg, suiker; Dankbaarheid, Schmidt, Hamburg, stukgoederen.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.